

WOJSKOWY INSTYTUT TECHNICZNY UZBROJENIA

ul. Prymasa Sotana Wyszynskiego 7, 05-220 Zielonka

Dyrektor
Zastępca Dyrektora - Szef Planu Badawczego
Szef Sekcji/Inż.
Szef Planu Rozwoju
Szef Planu Logistyki
Szef Planu Finansowego
Cmentarz

tel. 22 761-44-25
tel. 22 761-44-22 fax. 22 761-44-44
tel. 22 761-44-19
tel. 22 761-44-87
tel. 22 761-44-24
tel. 22 761-45-50
tel. 22 761-44-01 fax. 22 761-44-45

Konto: Bank PEKAO S.A.
88 1240 6009 1111 0000 3047 4160
SWIPEIBO; PKOPPLPW
KRS: 0000152112
NIP: 125-00-09-200
REGON: 010150090
http://www.witl.mil.pl e-mail: witl@witl.mil.pl

2076/2011
2077/2011

AKREDYTACJA DLA
71AKON2011
81AKON2011

NR OGD
0487N

AD 027

AD 171

LABORATORIUM
INSTYTUTU
OSRODEK
CERTYFIKACJI
tel. 22 761-49-40
tel. 22 761-45-41

KONCESJA
3-06/2000

CERTYFIKAT
SYSTEMU
ZARZĄDZANIA
WBRNETRZNY
STEM KONTROLI
NR W-0002014

ŚWIADECTWO
BEZPIECZEŃSTWA
PRZEMYSŁOWEGO
PIERWSZEGO STOPNIA
NR 103-UNSW/02011
NATO SECRET

ŚWIADECTWO
BEZPIECZEŃSTWA
PRZEMYSŁOWEGO
PIERWSZEGO STOPNIA
NR 103-UNSW/02011
NATO SECRET

ZAPRASZAMY DO
WSPÓŁPRACY

nr. 1465/C
dn. 28.05.2015

Zielonka, dn. 28.05.2015 r.

W odpowiedzi na Pana pismo z dnia 27.05.2015 informuję, co następuje:

Ad.1

Poza nielicznymi wyjątkami (broni specjalnie skonstruowanej do zadań specjalnych), to nie broń jest przystosowywana do strzelania z użyciem tłumika huku (dźwięku), a konstrukcje samych tłumików są dostosowywane do broni na której go chcemy zamontować. Jeżeli dany typ broni nawet wojskowej, ma nagwintowane zakończenie lufy, to niekiedy, choć nie jest to regułą, wykorzystuje się go również do zamontowania tłumika. Tak też było w przypadku karabinka kałasznikowa czyli kbk AK i jego dalszych wersji rozwojowych. Sam karabinek został opracowany w końcu lat 40-tych (oficjalnie AK-47) i od początku posiadał nagwintowane zakończenie lufy. Zasadniczym przeznaczeniem gwintu była możliwość zastosowania odrzutnika do strzelania nabojami ćwiczebnymi (ślepymi) z zachowaniem pełnej automatyki broni. Dopiero później w miarę zdobywania większych doświadczeń eksploatacyjnych i wychodząc naprzeciw zapotrzebowaniu różnych rodzajów wojsk, opracowano inne, również możliwe do połączenia z nagwintowanym końcem lufy urządzenia polepszające warunki strzelania z broni (np. kompensatory podrzutu, tłumiki płomienia) lub rozszerzające możliwości jego zastosowania (np. tłumiki dźwięku). I tak powstał między innymi: tłumik dźwięku PBS-1 (opracowany dopiero w 1954r.), osłabiaoz podrzutu (zastosowany w karabinkach AKM produkowanych po 1956 r.), nasadka do miotania granatów nasadkowych (w karabinku-granatniku wz.60), szczelinowy tłumik płomienia (w wersji AKMŁ - lata 70-te) itd. Dlatego też ilość wyprodukowanych odrzutników była porównywalna z ilością wyprodukowanych karabinków i zasadniczo w ukompletowaniu każdego karabinka taki odrzutnik się znajdował, a ilość wyprodukowanych do nich tłumików stanowiła ułamek procenta ogólnej liczby wyprodukowanych karabinków.

W praktyce można znaleźć rozwiązania pozwalające zamontować tłumik do każdej broni, nie koniecznie za pomocą połączenia gwintowanego. Techniczne rozwiązania takiego montażu są bardzo różnorodne i umożliwiają przymocowanie tłumika dźwięku, np. do podstawy muszki, urządzenia wylotowego czy wręcz do „gołej lufy”. Takie rozwiązania były stosowane prawie sto lat temu i tak, tłumik do bardzo popularnego na świecie Mausera k98 i jego pochodnych w jednym z rozwiązań był mocowany do lufy i podstawy muszki (tak jak nasadka do miotania granatów nasadkowych). W karabinach Mosina wykorzystano bagnetowe mocowania bagnetu typu kłującego, do mocowania później opracowanego tłumika dźwięku. W obu przypadkach również nie dostosowywano broni do mocowania tłumika, ale tłumik do istniejącego rozwiązania.

Czy mając wiedzę, że takie tłumiki zostały kiedyś opracowane i mogą być dostępne na rynku (choćby kolekcjonerskim), mamy prawo twierdzić, że broń systemu Mausera i Mosina jest bronią szczególnie niebezpieczną?

W związku z powyższym, naszym zdaniem „za broń przystosowaną do strzelania z użyciem tłumika huk” należy uważać wyłącznie broń, w której zastosowano rozwiązania konstrukcyjne opracowane wyłącznie w celu możliwości zamocowania takiego tłumika.

Dlatego też odpowiadając na Pana pytanie, nie można zdefiniować jako katalogu zamkniętego, technicznych rozwiązań konstrukcyjnych broni (formy zakończeń lufy, przekroju lufy, kształtu podstawy celownika, sposobu mocowania bagnetu, średnicy i skoku gwintu itd.) o których moglibyśmy powiedzieć, że ich występowanie na ocenianym typie broni pozwalała nam użyć jednoznacznego stwierdzenia, że mamy do czynienia z „przystosowaniem broni do użycia tłumika huk”.

Ad.2

Odpowiadając na drugie pytanie, istnienie gwintu zewnętrznego na lufie zakupionego przez Pana karabinka sportowego, wykonanego na bazie elementów kbk AK, którego przeznaczeniem jest możliwość zamocowania przez strzelców sportowych różnego typu urządzeń wylotowych mających na celu poprzez zmianę charakter wypływu gazów prochowych z lufy po wystrzale (osłabiacze podrzutu, hamulce wylotowe, tłumiki płomieni, niekiedy odrzutniki itp.), wpłynąć na osiąganie lepszych wyników, nie stanowi argumentu, aby uznać ją „za broń przystosowaną do strzelania z użyciem tłumika huk”.

Tym samym okoliczność, że można dokręcić do tej broni tłumik, nie stanowi podstaw do tego, aby Pana broń uznać za szczególnie niebezpieczną.

ZASTĘPCA DYREKTORA

dyr. Eugeniusz MILEWSKI